

bírnök

A MEZŐBERÉNY I. KERÜLETI EGYHÁZKÖZSÉG INGYENES IDŐSZAKI LAPJA
XV. évfolyam, 3. szám · 2011. karácsony

Immánuel – Velünk az Isten!

A elkésznek karácsonykor legnehezebb a szöszékre állnia. Ezernyi meghitt történet, kedves családi film és anekdota kötődik az ünnephez. Ezek nemes emberi jellemvonásokra mutatnak rá és a szeretet erejéről szólnak. Nem nagyon van már, amire felkapnánk a fejünket. Kicsik és nagyok együtt zengedezünk a népekeket, a karácsonyi korálokat. Majd minden verset kívülről fújunk... Jól esik megélni ezeket a napokat, kényeztetni a testet-lelket. Nem lehet megunni a finomságokat, és az együtt eltöltött órák is sokat jelentenek. Fontos, hogy örömet szerezhessünk és együtt készüljünk a szentestére. De van-e még valami, ami a lelkünkig hatol, ami csodálkozásra indít?

Máté evangéliumának első fejezetében olvashatunk egy férfiről, aki nyugtalanul fekszik le ágyába és problémája éjszaka sem hagyja pihenni. A menyasszonyáról gondolkodik, s a születendő kisbabáról. Egy egész nap gondja nyomta a vállát, s a nehéz fizikai munka miatt is kimerült lehetett. Bár nem derül ki József zaklatottsága, azt azért megtudjuk, hogy titokban akarta elküldeni (nem akarta nyilvánosan megszégyeníteni) Máriát. Egyértelmű, hogy szerette őt! Ugye, mennyire üres lenne a karácsony, ha csak két ember szeretetére, vagy egy családra figyelnénk? Pedig sokaknak ennyi is elég és ezt az üzenetet tartják meg: szeressük egymást, tartsunk össze családtagjainkkal. A karácsony üzenete azonban ennél több!

Igen, mivel az igében is most következik az, ami szíven üt! Egy angyal jelenik meg Józsefnek. Isten küldötte akkor jön hozzá, amikor a legnagyobb szüksége van a megoldásra, amikor úgy érzi, az ő szeretete, bölcsessége kevés ebben a helyzetben. Az angyal így szól: Ne félj magadhoz venni fele-

ségedet, Máriát, mert ami benne fogant, az a Szentlélektől van. Fiút fog szülni, akit nevezd el Jézusnak, mert ő szabadítja meg népét bűneiből. Mindez pedig azért történt, hogy beteljesedjék, amit az Úr mondott a próféta által: „Íme, a szűz fogan méhében, fiút szül, akit Immánuelnek neveznek” – ami azt jelenti: Velünk az Isten.

Mit hall? Először is: Ne félj! – Mennyi szorongás, aggodás, félelem ülhetett a szívedre! Még nem is volt családfő, máris nyomasztó helyzetbe került! Majd azt hallja: ez a különös gyermek Isten fia. Végül utasítást kap, hogy Szabadítónak (Jézus) kell nevezni, mert Isten tervében így szerepel.

Hiszem, hogy Isten nekünk is küld valakit és megvizsgált, bátorít, utat mutat igéjével! Hiszem, hogy az itt olvasható és hallható örömhírnél mi is célzottjai vagyunk, s ha tanácstalanságba torkollik valami vagy konfliktushelyzetbe kerülünk, akkor Istenünknek van szava hozzánk. Úgy képzelem el, hogy József nemcsak forgolódott az ágyában aznap este, de imádkozott is, hogy „fentről” jöjjön a válasz. Bár csak ilyen esti pillanataink lennének, amikor kitisztulhatnának a gondolataink és megérthetnénk a válaszokat is, és át-

élnénk: nem vagyunk egyedül, velünk az Isten!

Milyen sok ének szól Máriáról és a kisdetről, pásztorokról, angyalokról és a három bölcstről! József csendes mellékszereplőként húzódik meg. Pedig ő kapja azt az örömhírt, amitől a mi karácsonyunk is teljes, s ami miatt évről évre felkapjuk a fejünket. Velünk az Isten. Jézus a mi Szabadítónk! A hívők örülnek, mert az egész világ Jézus felé fordul. A nem hívők kérdeznak és fontolgatnak, mert Jézus személye annyira szokatlan. De mivel mi minden jót Őhöz társítunk, megkerülhetlenné válik. Látni akarod Isten? Azért született meg, hogy mindig velünk legyen Jézusban! Tudni akarod, milyen az Isten? Szabadító és bünt bocsátó: a neve is erre utal, majd később a szavai, s legfőképpen a halála és a feltámadása.

Igazi karácsonyt szeretnénk. Olyat, ami minden részletében csodálatos. Lehetséges, ha nem feledjük: Jézus miatt ünnepelünk, Aki elhozta nekünk az isteni világ tökéletességét, áldásait, békességét. Jézus miatt, Akiben megtaláljuk a részrehajlás nélküli szeretetet, és Akit megismerve nem kétség többé, hogy velünk az Isten.

LÁZÁRNÉ SKORKA KATALIN

ÜNNEPI ALKALMAINK

December 23-án, 15.00 órákor: Gyermek karácsonya

December 24-én, 17.00 órákor: Szentesti istentisztelet

23.45 órákor: Éjféle könnyűzenei áhítat

December 25-én, 10.00 órákor: Karácsonyi istentisztelet (úrvacsora)

December 26-án, 10.00 órákor: Karácsonyi istentisztelet (tanácsotrem)

December 31-én, 17.00 órákor: Óév esti istentisztelet

Január 1-jén, 10.00 órákor: Újévi istentisztelet (úrvacsora)

Alkalmainkra szeretettel hívunk és várunk mindenkit!

Adventi emlékezés

2011 adventje életem eddigi ünnepi alkalmainak legcsendesebbje, viszont olyan gyakran készítem emlékezésre. Fiatalabb és tapasztaltabb ismerőseim többször kértek arra, hogy emlékként idézzek már fel egy-egy régi adventi eseményt.

Jó visszagondolni, tanulságos lehet másoknak. Rohanó hétköznapjainkban ritkán gondolunk ezekre, pedig az életről, egymásról, régi egyházi életünkről és a mi Urunk kegyelméről, szeretetéről szólnak a múltból, hogy a jelenben adjanak erőt, kusza életünk zűrzavarában tanácsot.

Hetven év távlatából az adventi csend emlékezetes. András nap után ma már elképzelhetetlen csend uralkodott a településen. Igaz, ezekben az években a háború is csendre készített. Nem múlt el úgy a késődélutáni, esti óra, hogy ne emlegették volna a felnőttek azokat, akik távol az otthonuktól, a „sötét harcmezőn” töltik az éjszakát. Ha két szomszéd összejött, akkor nem győzték emlegetni a maguk nehéz, háborús élményeit. Kisgyerekként szinte vártam, hogy az emlékezés után felcsendüljön keresztanyám ajkán: „Jöjj, népek Megváltója...” vagy „Ez a nap is csendes...” Ők hazamentek, én jót aludtam reggelig.

Kérdés: Mai gyermekeink milyen gondolatokkal mennek aludni?

Hatvanöt év távlatából

A napi munka végeztével édesanyám sürgetett vacsorázni, mert Ő szerda esténként 6 órára adventi istentiszteletre készült. Édesapám rossz látása miatt nem szívesen közlekedett a sötét utcákon, nekem pedig a másnapi iskola miatt ágyba kellett készülnöm. Háromnegyed 6-kor megkondultak a harangok és indultak a nénik együtt, mert erre az időpontra ideértek: a Zrínyi sugárútról Nógrádi néni, a Gyomai út közepéről a Lédig testvérek gyakran négyen, a Madarász utcából München Linka néni, Maász Mancika, még Szutórisz néni és Szeib Mariska néni csatlakozott a Széchenyi utcában hozzájuk. Már 11-en voltak, a tanácsteremben gyűltek a Luther utcán érkezők, akik a Mátyás utcától a Puskin utcáig mindenfelől jöttek, egész csoport a közel 90 éves Winter néniel együtt. Még egy Petőfi utcai csoport is volt. Az Újtelepiek is képviseltették magukat a Szé-

nás-kertből, meg a másik faluvégről is...

Örömmel énekeltek az Adventi Király jöttéről, s hallgatták az evangéliumot. Hazafelé ismét mindenki a maga csoportjával ballagott.

Édesapámmal egy alkalommal arra lettünk figyelmesek, hogy Édesanyám társai nagy nevetéssel jönnek haza, egyenesen hozzánk, hogy a folyosón világitást kapcsolva megláthassák, ki nek milyen nyoma maradt az együttes „árokba pottyanás” után. Az istentisztelet ideje alatt nagyon havazott és még nem volt elseperve a hó a házak előtt... Linka néni előbb fordult el a Gyomai út felé, és a mély árokban kötött ki. A többiek követték és mindannyian „hőemberekké” váltak. Nálunk ki-ki lerázta a havat és nagy kacagással elmesélték Édesapámnak a történeteket, hogy senkinek semmi baja nem lett, mert mint mondták: „Linka és a hó puha volt, a jó Isten vigyázott ránk, és mindenki folytathatta az útját. Ennél a kanyarnál nekem a mai napig eszembe jut a vidám társaság. Bizony, baj is történhetett volna velük, hiszen már nem voltak fiatalok, valóban szükségük volt a megőrzésre!

Kérdés: Fontos-e számunkra az igehirdetési alkalmakon való együttes részvétel? Merjük-e rábízni minden körülmények között Urunk őrző szeretetére magunkat?

Harangozókoromból is az előbbi kedves kép jelenik meg. A középső harangot én a torony alsó helyiségéből húzhattam volna, de olyan szép látvány volt az esti, kivilágítatlan „haranghábzból” látni a hóval fedett „falut” és a havas úton a templomunk felé igyekvő embereket. Reményi Zsuzsival együtt örömmel töltött el bennünket, hogy nem hiába szólaltatjuk meg az „adventi harangszót”... és ott muzsikált bennünk Túrmezei Erzsébet költeményének gondolata: „... Istenem, harangozok, adventet harangozok, fáradt arcú embereknek adventet harangozok!”

Kérdés: Tudunk-e mi is egymás számára adventet harangozni? Meghalljuk-e az adventi harang szavát? Vagy elnyomja a világ zaja ezt az áldott, hívó szót?

Még egy adventi emlékem 1957! Olyan szép, békés év volt a gyüleke-

zetben és a lelkészcsaládban! Tele voltunk reménnyel a megpróbáltatások után. Tele volt hálaadással a nagymamának, Kovács néninek a szíve is, hiszen legfiatalabb gyermeke is otthont alapított: novemberben együtt ünnepeztük az esküvőjét. Karola néni egyre mondogatta: „Nekem már csak egy feladatam van, várni a hazahívó szót!” Elmúlt advent első vasárnapja, az adventi koszorú körül még este kicsik-nagyok énekeltek: „Jöjj, népek Megváltója... légy mi pajzsunk, vértünk...” és a reggeli áhítatra hívó harang szava már nem érte itt ebben a világban... Mindannyiunkat megérintett ez az adventi távozás.

Húsz év múlva, kórházi ágyon, látszólag gyógyultan várta veje, lelkészünk az adventi hazatérést, az új élet kezdetét, új adventi üzenettel a szívében. Adventvárása beteljesült. Valóban hazament, az Atya házába.

Tanács: Legyen a mi adventi várakozásunk is az Adventi Királlyal való találkozás édes reménysége!

KÖHLER JÚLIA

AZ ÖREGSÉG CELLÁJÁBÓL

Ránk csukódott az öregség cellája,
Fiatál kéz a kulcsát nem találja.
Nem érdekel már senkit,
mit mondunk.
Csak magunknak fáj minden
csúf kis gondunk.

Gyengül a látás, megjinog a kéz,
és bizonytalanná válik már a lépés.
Lesorvad rólunk lassacskán az élet,
Kóstolgatjuk a végső csöndességet.

Óh, boldog, aki el tud csendesedni,
le tudja vetni, amit le kell vetni.
Besötéti kicsi celláját,

morzsolja hívők zsolozsmáját.
Kis ablakát a menny felé kitarja,
És a hazahívó Atyai szót várja...

ORMÓSHÉGYI LAJOS
1900–1990
(Utolsó utazása közben
Miskolc és Mezőberény között)

Nemzedékváltás az Erős Vár Alapítványnál

Ezúton jelentem be a Tisztelt Olvasóknak, hogy 2011. október 31-ével kuratóriumunk befejezte munkáját. Visszatekintve az eltelt majd' 10 évre: Bátovszky Gábor lelkész úr felkérésére örömmel vállaltuk a kuratóriumi feladatokat annak érdekében, hogy legjobb tudásunk szerint, megfelelve az alapító elvárásának, segíthessünk rászoruló testvéreinknek.

Munkánkban mindig a segíteni akarás motivált minket. Az eltelt időszakban sok-sok emlékezetes és örömteli eseményben volt részünk. Érezhettük embertársaink, gyermekek, beteg felnőttek, idősek, nehéz helyzetbe került családok hálás szívű szeretetét. Találkozhattunk velük családi napok alkalmával, pünködsi rendezvényeken és Márton-napi vacsorákon, karácsonyi ünnepeken.

Igyekeztünk pályázni a Nemzeti Civil Alapnál a minél jobb működésünk érdekében. Az elnyert pályázati pénzből tudtunk vásárolni számítógépet másolóval, pingpongasztalt, amit a fiatalok egyik karácsonyára vehettek birtokba. Majd megrendelhattünk két könyvszekrényt, amibe el tudtuk helyezni a Könyvtámasz pályázaton megnyert 1 150 000 Ft értékű könyvet. (To-

vábbra is ajánlom minden könyvszerető figyelmébe a mi „kiskönyvtárunkat”, amelyben gyermekeknek, fiataloknak és felnőtteknek való kötetek között válogathatnak az érdeklődők egyházunk ifjúsági termében.)

Sok-sok segítséget kaptunk egyházunk vezetőitől, hogy támogatási alapunk növekedjen. A lelkész úr által évente megrendezett Jótékonysági Evangélikus Bál bevételeit oda tudtuk adni a rászorultaknak. Köszönettel tarozunk neki az alapítvány érdekében tett áldozatkész munkájáért, valamint a kuratóriumi ülésen adott, munkánkat segítő javaslataiért.

Nagyon jó érzés volt csatlakozni az elmúlt év decemberében szervezett ételosztáshoz... reméljük, hogy a minket követő új kuratórium is folytatja ezt a gyakorlatot, hiszen alapítványunk fő feladata a rászorultak támogatása.

Szívfájdítóak voltak számomra az interneten keresztül érkező segélykérő levelek az ország sok településéről. Ezek megválaszolása, elutasítása mindig a legnehezebb feladat. Elutasításra pedig azért volt szükség, mert ők nem tudhatták, hogy alapítványunk csak itt helyben végezhet támogató szolgálatot, ezért minden egyes alkalommal ta-

nácsot adtunk, hogy hova forduljanak kérésükkel.

Mindig jó visszaemlékezni a kuratóriumi ülésekre, azok szeretetteljes hangulatára, a gyönyörű, szívünkig hatoló imádságra, amivel elköszöntünk egymástól, és kértük Istenünk segítségét, áldását, hogy a lehető legjobb helyen segíthessünk.

Megnyugvással és jó érzéssel búcsúztunk és adtuk át november 26-án az alapítványt az új, fiatal kuratóriumnak. Szívből kívánunk nekik sikeres, eredményes munkálkodást! Ők azok, akikre rábíztuk munkánk folytatását: Falatyné Berkesi Márta (elnök), Vidáné Patai Mária (elnökhelyettes), Hengeriné Bartó Edit, Kovács Gabriella, Székely Mária.

A magam nevében csak annyit írhatok még: hálás vagyok Istennek, hogy ezt a feladatot adta nekem és segített abban, hogy teljesíteni tudtam. A közvetkező igét fogadják el tőlem búcsúzóul: „Isten megítél minden tettet, minden titkolt dolgot, akár jó, akár rossz az.” [Préd 12,14]

Áldott karácsonyt kívánok mindenkinek! Erős vár a mi Istenünk!

SPECKNÉ JÁSZFALVI ZSUZSANNA

Vasárnapi gyermek-bibliakör

Nagy örömmel állapíthatjuk meg, hogy nemcsak a családi istentiszteletek alkalmával, hanem más vasárnapon is jönnek fiatal felnőttek a templomba. Legtöbbjüknek kisgyermek van, ezért ha el szeretnének jutni, meg kell szervezniük a gyermekfelügyeletet. Vannak kedves nagymamák is, akik gyakran szolgálatban vannak szerteik legkisebbjei mellett, ez viszont azzal is jár, hogy talán több hónapon át nem tudnak részt venni az istentiszteleteken.

Bátorításul és megoldásképp ajánljuk a lehetőséget – más gyülekezetekben látott minta alapján –, hogy ősz óta minden vasárnap, az istentisztelettel azonos időben foglalkozást tartunk a gyerekeknek. (Sok nagyszülőnek minden bizonnyal beszédesebb a „vasárnapi iskola” elnevezés.) Ebben az egy órában a kicsik bibliai történetekkel ismerkednek, színeznék, kézműves te-

vékenységben vesznek részt és énekelnek. A történeteket játékos formában dolgozzák fel, közben nyugodtan izeghetnek-mozoghatnak, szinte otthon érezhetik magukat a gyülekezeti házban.

Schön Krisztina vezeti ezeket az alkalmakat, aki teológus, s egyben német nemzetiségi szakos tanító hallgató. Több év távlatából, sok tábor során bizonyította: jó kezekben vannak mel-

lette a gyerekek. Mivel hosszú évek óta zenél, ilyenkor előkerülnek a nagyobb tanulók furulyái is, és nemcsak az óvadás vagy kisiskolás gyerekek telepednek mellé szívesen, hanem az ötödikesek is. Nekik 9 órától van hittanórájuk, de sokszor maradnak még egy órát. Az egyik alkalommal egy hároméves kislányt hozott át a templomból ebbe a kis közösségbe az anyukája. Ő olyan jól érezte magát, hogy nem is volt kedve hazamenni... Tehát kérjük és ösztönözzük a szülőket, nagyszülőket: vasárnaponta hozzák el a gyerekeket is, hogy amíg a felnőttek a komoly templomi alkalmon vesznek részt, a gyerekek is figyeljenek a bibliai történetekre, és a templom közelségében legyenek. (Fotónk Noé történetének feldolgozását, azaz a bárkaépítést örökítette meg.)

LÁZÁRNÉ SKORKAKATALIN

Biztos alap

Kedves Olvasó! Szeretném megtudni Tőled – és nem kell, csak magadban válaszolnod –, hogy a Te életedben van-e *biztos alap*? Ha volna valami vagy valaki, ami vagy aki nem változik, mindig ugyanaz és mindent megad, ami a javadra válik, az *jó volna*? Hinnél benne és keresnéd a társaságát? S még egy kérdés: Te hiszel? Ha igen, akkor kiben vagy miben?

Érdemes-e keresni a választ? Egyet-értesz-e velem abban, hogy mint embereknek végesek a tartalékaink? Leírok egy rövid gondolatmenetet, ami engem változtatott és formált. Azzal kezdem, hogy mostanra kialakult bennem egy olyan alap, ami nem megrendíthető. Bizonyossággá érett bennem, és szerintem erre érdemes életet építeni. Mindnyájunknak vannak meggyőződései, viszonyításai és elképzelései magáról, az életről, a halálról. A kérdés az, hogy mennyire biztosak és hogy erre építjük-e az életünket?

Kedvenc könyvem a Biblia, mert ebben minden megvan, ami egy nyugodt élethez kell. Nem szoktam felvállalni az emberek előtt, most mégis úgy érzem, hogy itt az ideje. Minden embernek más a véleménye róla... de ha belegondolunk, ez a leghíresebb könyv, miért ne lehetne bárki kedvence? Érdekes, és aki igazán elhiszi, átéli, annak sokkal nyugodtabb és kiegyensúlyozottabb az élete. Lehet mindezek mellett is ugyanúgy élni, mint a többi ember, nem kell túlzásokba esni. Nekem a kedvenc részem az Újszövetség első könyve. Máté evangéliumában található meg Jézus élete. Ő bemutatja Jézus eljövételét, személyét, színrelépését és szolgálatait, valamint szenvedését, halálát és feltámadását. Én nem cáfolom meg az igazságot, bár néha nekem is vannak fehér foltok, de azt hiszem, ha nem lenne igaz, az emberiségnek nem lenne értelme. Tudom, hogy néhány embernek fárasztó és unalmas. De ha nem lenne Biblia vagy ezen belül a tízparancsolat, akkor a világ még ennél is elvetemültebb lenne. Akkor nem is tudnánk megkülönböztetni a jót meg a rosszat, nem hirdetné senki a jót. Én ezért ajánlom mindenkinek, hogy legalább olvasson bele, és garantálom, hogy megváltozik az élete!

Hiszem, hogy céllal és értelemmel vagyunk itt a világban, hogy az a jó, ha egyensúly és egység jellemez bennünket – ez lenne a természetes. De van bennünk, mindenkiben egy úr, amit csak Isten képes betölteni. Hiszem, hogy test, lélek és szellem hármas egysége vagyunk. Olyan hármasság, aminek az eredete a Szentháromság Istenben van, Aki szeretetből alkotott és tart meg bennünket. Isten ezt a szeretetét bebizonyította azzal, hogy elküldte nekünk Jézust, az Ő Egyszülött Fiát.

Két évvel ezelőtt nem gondolkoztam ezen, nem hittem Benne, sőt ami a legrosszabb, hogy magamban hittem, magamra néztem és szinte semmit nem láttam. Valamit kerestem, csak rossz helyen. Megkérdem, Kedves Olvasó: Te keresel-e olyan értelmet az életedben, ami megnyugvással tölt el? Minek vagy kinek akarsz megfelelni? Visszatérve hozzám: én abban a nagy hibában voltam, hogy csak testben éltem. Nem figyeltem eleget és elégszer a lelkekre, és nem foglalkoztam a spirituális életemmel. Pedig innen indul minden. Csak gondoldj bele...

Társadalmunk gyorsan fejlődik és nagyban formál, befolyásol is minket. Nem tudjuk kiküszöbölni. De azt el tudjuk dönteni, hogy miből merítjük tudásunkat, mihez viszonyítunk, mi az, ami számunkra biztos és állandó, ami javunkra van, ami segít, és mi a helyes nézőpont, ahonnan nemcsak nézünk, de látunk is. Az lenne a jó, ha ez mindenki számára *Isten igéje*, a *Biblia* lenne.

Biztos, hogy sok mindenre megoldás a technika, a tudomány és a korszerű dolgok, eszközök. De mi a helyzet az olyan dolgokkal, mint a szeretet, ami az élet alapja? A bűn, a gonoszság, a halál? Vajon ezekre mi a megoldásod, illetve van-e? Erre is ad választ és megoldást a Biblia. Amire csak most jöttem rá, hogy minél mélyebb a hitem Istenben, annál szebb, jobb, könnyebb, élhetőbb lesz az élet, és reménytelen az, ami utána jön.

Kedves Olvasó! Csak javasolni tudom, hogy tarts Te is erre, keresd a keskeny utat, ami az élet útja, vagyis maga Jézus.

V. FERI

HADIFOGOLY LEVELE A FIÁHOZ

*Fiam, számlálni rég meguntam
Az ólomsúlyú napokat,
Minden perc örökkévalóság
A bányában, a föld alatt...
Este úgy érzem, nem bírom már,
De reggel látom az eget,
A felkelő nap sugára súgja:
Az Isten vég nélkül szeret.*

*Aztán megyek a többiekkel,
A testem lassan vonszolom.
Odahaza is most kél a nap,
S ragyog aranykalászon.
Némán ereszkedünk a mélybe,
A föld gyomrába, mely eltemet...
Minden csákányütésem zengi:
Az Isten vég nélkül szeret.*

*Fekete hajam megfehéřült
És gyorsabban ver a szívem.
(Anyádnak ne beszélj erről,
Mondd, hogy nincs bajom, semmi sem.)
Néha élem villan az arcod,
Kéklő, szelíd gyermekszemed,
Álmomban találkozom veled:
Az Isten vég nélkül szeret.*

*Most este van, a Nap búcsúzik
Nyugat egén, hazafele.
És otthon fejet hajt előtte
A kalász aranytengere.
Fiam, ha otthon aratáskor
Látod a szőke keresztetket,
Üzend nekem a hűnyő nappal:
Az Isten vég nélkül szeret!*

*Estéknként mindig hazajárok,
Ismerek minden régi fát,
Megölelek minden embert és
Bejárok minden kis tanyát.
Fiam, ha áldás lesz a termés,
És a kenyeret megszegeled,
Ropogóst, puhát, hóféhéret:
Az Isten vég nélkül szeret.*

*S hogyha puhán leszáll az este
És kigyúlnak a csillagok,
Küldd el imádságod az égbe
Értem, ki régen rab vagyok!
Ha megkapnád e pár sor írást,
Fiam, írj nekem levelet!
Kezdd úgy, ahogy én bevégezem:
Isten vég nélkül szeret!*

SZEIDER SZENDRŐI IMRE (Mezőberény 1946. augusztus)

Egyházi fenntartásban a Luther utcai óvoda

Immár három és fél hónapja, hogy óvodánkat a Magyarországi Evangélikus Egyház működteti.

Emlékszem, nyár elején még jó szívvel ugyan, de kétségek közt mentem az évi szabadságom leöltésére. Félttem a változástól, attól, hogy hogyan tudok majd azonosulni az új feladataimmal, meg tudok-e felelni az új elvárásoknak.

Így, közel karácsonyhoz, biztos állíthatom, hogy jó helyen vagyok és jó úton haladok. Kollégáimmal együtt ugyanazok a napi feladataink, mint eddig, néhány új szokással kiegészülve. Vallási tanulmányai legtöbbszörünknek hiányosak, azt tudjuk, amit otthonról hoztunk, amit a családunk által kaptunk. Itt bőven van még mit tanulnunk, s ebben nagy segítséget nyújt, hogy az új intézmény létrejöttével olyan kollégákkal, vezetőikkel kerültünk kapcsolatba, akik segítenek pótolni hiányosságainkat, elsajátítani a vallási történeteket, hogy hitelesen át tudjuk adni a gyermekeknek, számukra érthető mó-

don, a játék eszközeivel. Ezúton mondok köszönetet azért, hogy biztosították számunkra a továbbképzéseken való részvételt. Így egy tanulmányi kirándulás alkalmával eljuthattunk a soltvadkerti evangélikus óvodába, hogy megismerkedhessünk az evan-

gélikus oktatással. Valamint részt vehettünk egy egyházzenei továbbképzésen. Ott Győri Gábor evangélikus lelkész előadásából hasznos tapasztalatokat szereztünk.

Úgy gondolom, hogy ezzel a válto-

zással mindannyian nyertünk, többek lettünk, s ha ügyesek vagyunk és továbbra is ilyen egyetértésben, egymást segítve tudunk együttműködni, még többek lehetünk. Nemcsak mi, óvónők és dajkák, akik a pedagógiai tudásunk mellett már vallástörténeti alappal (tudással) is rendelkezünk majd, hanem bízunk benne, hogy a gyermekek is sokkal több tudással, érzelemmel, együttérzéssel és megértéssel gazdagodva léphetik át később az iskola kapuját.

Folyamatosan munkálkodunk annak érdekében, hogy a szülőkkel, a családokkal és a gyülekezettel minél szorosabbra fűzzük kapcsolatunkat. Ezt közös programok szervezésével igyekszünk megvalósítani. Valamint személyes véleményem, hogy a gyerekek többtudását még inkább lehetne gazdagítani, ha az egyházi óvoda folytatása egyházi iskola lenne...

RAMOSNÉ BOTYÁNSZKI EDIT
óvodapedagógus

Örömhír adventben

Naponta kapjuk az aggasztó híreket arról, hogy bizonytalan körülöttünk minden, egyre nehezebb a megélhetés. Nyugtalanító mindannyiunknak, hogy a világban pénzügyi, gazdasági válság van. Mindenki keresi a megoldást, hiszen szeretné biztonságban érezni magát és szeretteit.

Van egy jó hírem mindenkinek: létezik egy hely, egy közösség a városban, ahol felnőtt és gyermek is biztonságban érezheti magát, ahol szeretettel fordulnak egymás felé, ahol mindenkinek jut jó szó, ölelés és elfogadás!

A Katicabogár Evangélikus Óvodá-

ban mindenki átélheti, hogy számíthat a segítő, egymásra figyelő szeretetre. Tudom, hogy ezt a biztonságos óvodai légkört nem tapasztalhatnánk meg, ha nem lenne számunkra fontos az Úr Jézus kérése: *Engedjétek hozzám jönni a gyermekeket és ne tiltsátok el tőlem őket!* Megható és felemelő templomunk oltárképére nézni, hiszen onnan is bátorítást kapunk az Ő követésére.

Számomra az óvoda élén eltelt hónapok azt jelentik, hogy Isten végtelen szeretete elkísér bennünket, életünk minden napján, ha Őrá figyelve szeretnénk élni. Olyan felnőtt és gyermekkö-

zösség vesz körül, amelyben az elfogadás, az egymás iránti segítő szeretet jelei naponta megnyilvánulnak.

Boldog várakozásban telnek az adventi hetek óvodánkban, hiszen az Úr Jézus születésnapjának megünneplésére készülünk. A kicsik velünk együtt érzik: fontos mindannyiunk számára, hogy ebben a nyugtalan, bizonytalan világban legyen egy hely, ahol a biztonság, az örömteli várakozás, az egymást segítő szeretet jeleit tapasztaljuk meg naponta. Áldott ünnepeket kívánok mindenkinek nagy szeretettel!

RÉVÉSZNÉ TÓTH ERZSÉBET

Köszönet a leköszönő kuratóriumnak

Sokéves hűséges szolgálat után búcsút vettek az alapítványtól a kuratórium tagjai: Speckné Jászfalvi Zsuzsanna elnök, Székely Istvánné pénztáros, Erdős Józsefné (Székely Mária és Hengerné Bartó Edit megmaradtak tisztségükben). Mindig szívükön viselték azt a feladatot, amire megbízást kaptak. Bár az alapítványban a munkát végző kuratóriumi tagok tiszteletdíjban részesülhetnek, ők sosem éltek ezzel a lehetőséggel. Mindig azokra gondoltak, akiket

segíteniük kell, legyen szó idősebbekről vagy beteg, nehéz sorsú gyermekekről. Istennek adunk hálát, mert az Ő kegyelméből egy nagyon jó, felelősségteljes csoport, igazi testvéri közösség állt az Erős Vár Alapítvány élén. Szép karácsonyt és áldott éveket kívánunk nekik szeretteik körében! Mi pedig köszönettel emlékezünk aktivitásukra, s arra, milyen sok fontos ügyben tudtak támogatást adni a gyülekezetünk területén élőknek.

Röviden...

72 óra kompromisszumok nélkül

Sokat hallunk manapság az önkéntességről. A mostani középiskolások már nem is kapnak addig érettségi bizonyítványt, amíg nem tudják igazolni, hogy ilyen tevékenységet végeztek. Október 13–16. között mi is csatlakoztunk a „72 óra kompromisszumok nélkül” elnevezésű országos kampányhoz. Csoportunk magját 13-14 éves ifjúságunk adta. Ők a helyi általános iskola, a gimnázium, valamint a békéscsabai evangélikus gimnázium tanulói, összesen 12 fő.

Frey Mihályné gondnokasszony a háttérből segítette a fiatalok munkáját, akik csütörtök este megtervezték a teniszlókat.

Megegyeztünk abban, hogy pénteken az evangélikus óvoda udvarán lombseprést végeznek. Délután – a polgármester úrral egyeztetve – a közterti szobrok megtisztítása következett.

Szombaton a csípős hideg arra inspirálta a csapatot, hogy a SPAR áruház előtti virágárus néniknek, egy építkezésen dolgozó munkásoknak és az utcán sétálóknak meleg teát kínáljanak.

Ezen a napon még harmadikos és ötödikes hittanosok is csatlakoztak hozzánk.

Vállaltuk az 500 db gyülekezeti újság kihordását és időseknél diószedést, lombseprést. A vasárnapi istentiszteleten beszámoltunk az elvégzett munkáról és egy énekkel kedveskedtünk a gyülekezetnek.

Reformációi emléknap

Október 31-én este közös protestáns ünnepi istentiszteletre került sor templomunkban. Az igehirdetést követően Román Jánosné lelkipásztor testvérünk Luther feleségéről, Bora Katalinról tartott nekünk egy nagyon szép előadást.

Halottak napi istentiszteletek

November 1-jén és 2-án 14 órakor a temetőnkben hirdettük a feltámadás és az örök élet ígét. Remélem, a következő években is össze fogunk gyűlni, hogy ne csak emlékeink és szomorúságunk kapjon helyet ezekben a napokban, de az imádság és az Istenre figyelmesség is. Ezt hivatott erősíteni az Örök élet vasárnapi istentisztelet is, amikor megemlékezünk az adott évben elhunyt szeretteinkről.

Márton-napi felvonulás

A Német Hagyományápoló Egyesület a Márton-napi szokások hűségesei gazdajaként ebben az évben is összefogta a rendezvények szervezését, legyen szó felvonulásról vagy bálról.

A szokott rendet követve az óvodánktól indult a Márton-napi lampionos felvonulás, melynek zárása a piac téren volt, ahol meleg teával, liba alakú süteményekkel, zsíros kenyérrel kedveskedtek az érdeklődőknek. A több száz résztvevő Szent Márton alakjával ismerkedhetett meg, azokkal a legendákkal is, melyeket talán nem kísért még nagy figyelem. A másnapi Márton-bál is jó hangulatú estének bizonyult. A bevételt ismét felajánlották a német nemzetiségi óvodások és iskolások javára.

Márton-napi vacsora

Évtizedek óta fontos őszi esemény gyülekezetünkben a Márton-nap. Ekkor evangélikus identitásunk újra előtérbe kerül – reformáció ünnepe után nem sokkal ilyen körben is megemlékezünk Luther Mártonról. Ebben az év-

*Krisztus Urunknak áldott születésén,
mondjunk anygali dalt megjelenésén,
Mely Betlehemnek mezején
nagy régen zengett ekképpen:*

*A magasságban dicsőség Istennek,
békesség legyen földön embereknek,
És jóakarát mindenféle népnek
és nemzetségnek!*

*Eljött már, akit az atyák rég vártak,
sok királyok is kit látni kívántak,
Kiről próféták jövendőt mondtak,
nyilván szólottak.*

*Ez az Úr Jézus, igaz Messiásunk,
általa lett sok bűnünkből váltságunk,
A mennyországban örökös lakásunk,
boldogulásunk.*

*Háladás legyen az Atya Istennek,
ő szent Fiának, a ma születettnek,
A Szentléleknek, mi bölcs
oktatónknak, Vigasztalónknak.*

*Ó, örök Isten, dicső Szentháromság,
szálljon mireánk tőled világosság!
Távozzék tőlünk bűn és szomorúság,
legyen vidámság! (ÉÉ 158)*

ben Tuska Tibor lelkész vezetésével a Kondorosi Evangélikus Kórus volt a vendégünk. Sok szép többszólamú éneket hallhattunk tőlük, s természetesen felcsendült az „Erős vár a mi Istenünk” korálfeldolgozása is.

Advent első vasárnapja

Öröm volt, hogy az evangélikus német nemzetiségi óvodásokat és családjukat is köszönthettük templomunkban. Az új egyházi esztendő evangélikus rézfűvósaink ünnepélyes zenéjével, gyermekek, fiatalok, pedagógusok szolgálatával kezdődhetett.

Adventi gyertyagyújtás

Minden évben gyülekezetünk szolgálata kezd az ünnepi időszakot a város adventi koszorúja mellett is. Egyházközségünk szolgálattevő asszonyai sok héten át készültek erre a délutánra, hogy olyan kedvességet nyújtsunk át, ami egyszerre finom, de több is annál. A kézművesestéken elkészültek az iges csillagok és a muffinokra szórható fenyők is. Köszönet mindenkinek az együtt töltött felkészülési időszakért! Hálásak vagyunk azoknak is, akik az új egyházi esztendőben ismét verssel és énekkel köszöntötték a hozzánk érkező Királyt, Jézus Krisztust.

Adventi szeretetvendégség

December 4-én a zsúfolásig megtelt tanácssteremben a Rézfűvós Együttes tagjai vártak bennünket. Matajzs János tanár úr szép adventi és karácsonyi korálokat, illetve korálfantáziákat, ünnepi darabokat gyakoroltatott be a fiatalokkal. Az este folyamán megérkezett Lappföldről a Mikulás is, akit versekkel és énekekkel köszöntöttek a gyermekek, ő pedig cukorral, csokoládéval jutalmazta a kicsiket.

Felújítás

Az idei esztendőben országos egyházi keretből nagyobb összeghez jutottunk, amit régóta tervezett beruházásainkra fordíthattunk. Így készült el az asszonytestvérek örömeire a konyha, mely modern bútorzattal, ipari mosogatógéppel és mosógéppel lett felszerelve. A parókia előtti terasz beépítésre került, valamint a fűtés korszerűsítés is megvalósult. A lelki és gyülekezeti építkezésen túl ezekre a fejlesztésekre is egyedül Isten kegyelméből volt módunk, Neki kell hálát adnunk!

Általános tisztújítás 2012-ben

Egyházunk törvénye szerint a tisztségviselőket hat évre választjuk. Minden egyházkormányzati szinten így van ez. Legutoljára 2006 tavaszán került erre sor, így a mostani testületek és tisztségviselők már csak egy-két hónapig töltik be megbízatásukat. E témában több fontos tudnivaló van:

Ki választhat és ki választható? Csakis az, aki felnőtt, konfirmált egyháztag. Az egyháztagság az egyházfenntartói járulék befizetésével lesz teljes és igazolható. Hiszen a lelki életben való részvételt természetes módon ki kell egészítse a gyülekezet anyagi terheinek viselése is. (Több templomlátogató, aktív „egyháztagunk” megfelelnek arról, hogy csakis akkor lehet teljes jogú tagja ennek a gyülekezetnek,

ha evangélikus egyházunk törvényei alapján az egyházfenntartás kötelezettségét is komolyan veszi. Csak e feltétel mellett szólhat bele mindennapi életünkbe, illetve akkor lesz választó, választható egyháztaggá.) Vannak olyan testvéreink is, akik esetében ez a feltétel adott, de kimaradt életükből a konfirmáció. Ez is pótolható felnőttkorban, egy felkészítést és vizsgát követően.

A választás menetrendje szerint január folyamán a gyülekezeti jelölőbizottság jelöléseket gyűjt presbitériumi tagokra és gyülekezeti tisztségviselőkre, valamint küldöttekre az egyházmegyei közgyűlésbe.

Ezzel egy időben az egyházmegyei jelölőbizottság ajánlásokat gyűjt az es-

peres, az egyházmegyei felügyelő és az országos felügyelő személyére.

Február elején az egyházközségi jelölőbizottság véglegesíti a gyülekezeti jelölőlistát, s ugyanezt teszik egyházmegyei szinten is a megbízottak.

A választói névjegyzéket a lelkési hivatalban kifüggesztik a választó közgyűlést megelőző 2 héten át.

A választó közgyűlés összehívása február végétől március elejéig várható. Ezt követően történik az új presbiterek és tisztségviselők beiktatása is. Március 31. után már az új testület hivatott a gyülekezet ügyeit képviselni.

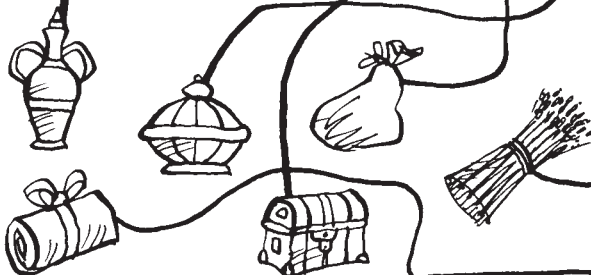
LÁZÁRNÉ SKORKA KATALIN

**Evangélikus bál lesz
2012. február 25-én (szombat)
19 órától a Berény Szállóban!**

**A lelkész 2009 decembere óta vezetett
internetes naplójában gyülekezeti hírek, lelki
tartalmú írások olvashatók: skata.blog.hu**

GYEREKSAROK

*A három király
értékes ajándékokat
vitt Jézusnak.
Találd ki, hogy melyikük mit!*

ANYAKÖNYVI HÍREK

Megkereszteltük: Behán Alíz, Maximillian Best, Csákó Nikolett, Csákó Kristóf József, Eczeti Zsófia, Gézárt Áron, Gombos Edit Márta, Jakab Márton János, Kiss Anna, Kóta Dóra, Lédig Márton, Majoros Marcell, Pál Gábor, Rau Mihály, Tóth Zsófi Kinga, Urbancsok Dalma, Wágner Vanda; *Felnőttek:* Balázs Tímea, Behán Pál, Behánné Csipes Beáta, Kepenyés Dávid, Majoros Plavec Janka, Harmati Krisztián, Skumáth Attila Martin, Skumáthné Harmati Nikolett

Konfirmációi vizsgát tett: Berkesi Réka, Csákó Nikolett, Gézárt Sára, Kóta Dóra, Maczkó Anita, Nagy Helga, Tóbiás László, Urbancsok Dalma, Wagner Vendel; *Felnőttek:* Balázs Tímea, Kreiszné Szilágyi Tünde, Vida Ferenc

Megáldottuk házasságukat: Solymosi Tamás és Csuvár Katalin, Aszódi Balázs és Schäffer Adrienn, Csirmaz Sándor és Kovács Márta (25 éves évfordulón)

Reménységgel eltemettük: Komlódi Sándorné (Wagner Magdolna 96), Toldi Imréné (Reményi Magdolna 87), Csete Zsombor Dénes (13), Wagner Zsuzsanna (94), Cservenák Pálné (Winter Julianna 84), Schäffer Márton (78), Madarász Mihály (82), Schupkégel Józsefné (Prekopa Erzsébet 71), Harmati József (82), Szűcs Imréné (Budai Brücher Mária 88), Bötsch József (83), Barna József (83), Chrappán Katalin (30), Hoffmann Mihályné (Szikora Anna 88), Hantos Márton (60), Frankó Györgyné (Götz Mária 82), Kárpáti Sándorné (Borgula Mária 72), Józsa Lajosné (Wagner Julianna Magdolna 74), Vágvölgyi Mihály (83), Nagy Sándorné (Darányi Ilona Zsófia 52), Bagi Józsefné (Hőgye Éva Mária 68)

LELKI SEGÍTSÉG

Örülök, hogy egyre többen tisztelnek meg bizalmukkal! Kérem, keressenek meg, ha úgy érzik, fontos lenne beszélgetniük valakivel mélyebb természetű kérdésekről vagy nehéz életszakaszban, gyászban, de válságban vagy kritikus családi és nevelési helyzetben is.

A lelkipásztori alkalmak lehetnek telefonosak, illetve személyes találkozások. Ezek során Isten igéje ad számunkra útmutatást, szeretete segít továbblépni. Természetesen bárkivel imádkozok, és otthonába is elviszem az úrvacsorát, ha kéri.

Lázárné Skorka Katalin:
06 66 352-040
vagy 06 20 824-3805

**Áldott ünneplést kíván
az I. Kerületi Evangélikus
Egyházközség Presbitériuma**

RENDSZERES GYÜLEKEZETI ALKALMAINK

- Vasárnap, 9 órákor *felső hittanóra*, 10 órákor *gyülekezeti istentisztelet* (minden hónap első vasárnap úrvacsoraoosztással, minden negyedik vasárnap *családi istentisztelet*). Az istentisztelettel egy időben az óvodás és kisiskolás korosztálynak *gyermek-bibliakör*.
- Kedden, 14 órákor *asszonykör*.
A diakóniai csoport november 8-ától minden kedden 18 órákor találkozik.
- Csütörtökönként, 9–11 óráig *baba–mama klub*, 11.45-től *hittanórák* az iskolában.
- Péntek, 15.30 órákor *Evangélikus Rézfúvóskör*, 18 órákor *Bibliaiskola*.
- Szombaton, 17 órákor *tizenéves ifjklub*, 19 órákor *felnőtt ifi*.

HIVATALI ÓRÁK: kedden és pénteken 8.30–12 óráig.

PARTNEREINK

NAGY ÉS TÁRSAI
TERVEZŐ ARCHITECTURAI ÉS BÉLYEGTARTÓ BT.

Mesterház
BÉKÉSCSABA

Euro-Mobil Track Kft., Frey Péter,
Kis Sándor, Liszka Sándor,
Oroszlán Gyógyszertár, Püski Tibor,
Sík Imre, Schön-Schnell Kft.,
Schäffer és Wagner Temetkezési Kft.,

hírnök

Kiadja: a Mezőberényi I. Kerületi Evangélikus Egyházközség (5650 Mezőberény, Kossuth tér 6.) · Felelős kiadó: Lázárné Skorka Katalin lelkész · Tördelőszerkesztő: Szatmári László · A nyomtatás a Berény Nyomdaüzemben készült. Cégtulajdonos: Hegyi Márton